

v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, i na zaměstnance systému uherského na Slovensku.

Článek XI.

Změny, tímto zákonem stanovené, kromě ustanovení čl. I, § 8, odst. 1, č. 2, a odst. 3, a kromě zrušení § 2, zákona ze dne 24. května 1906. č. 105 ř. z. (čl. IV), netýkají se nároků na odpočivné a zaopatřovací požitky zaměstnanců nebo po zaměstnancích, vstoupivších do výslužby, nebo za činné služby zemřelých před počátkem platnosti tohoto zákona. Totéž platí o případech, kdy služební poměr byl před počátkem platnosti tohoto zákona jiným způsobem zrušen.

Článek XII.

Zda a do jaké míry mají býti výhod tohoto zákona účastni zaměstnanců, o jejichž převzetí státem československým dosud nebylo rozhodnuto, upraví se zvláštním zákonem.

Článek XIII.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

Článek XIV.

Provedením zákona pověřují se všichni ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.
Švehla v. r.
Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Hodža v. r.

Dr. Winter v. r.,

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomných ministrů pro zásobování lidu a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Dr. Beneš v. r.
Klofáč v. r.

Dr. Franke v. r.
Hampel v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra zemědělství.

Zákon ze dne 17. prosince 1919, čís. 3,

o zvýšení odpočivných požitků státních zaměstnanců, vstoupivších do výslužby před 1. zářím 1919, a zaopatřovacích požitků pozůstalých po těchto zaměstnancích a po takovýchto zaměstnancích zemřelých v činné službě před 1. zářím 1919, jakož i o některých výhodách přechodné povahy pro pensisty vůbec a pro aktivní zaměstnance.

(Vyhlášen v částce II. Sb. z. a n. dne 10. ledna 1920).

§ 1.

Odpočivné požitky státních úředníků, státních učitelů, dále státních zaměstnanců, náležejících do kategorie sluhů (podúředníků a sluhů), a odpočivné požitky mužstva a kancelářských sluhů u četnictva, pokud osoby ty vstoupily do výslužby před 1. zářím 1919, a zaopatřovací požitky, pozůstalých po těchto zaměstnancích a po takovýchto zaměstnancích zemřelých v činné službě před 1. zářím 1919 zvyšují se o 80%. Zvýšení

to však nesmí činit u zaměstnanců méně než 1000 K a více než 2400 K, u vdov méně než 700 K a více než 1600 K, u oboustranně osiřelých sirotek dohromady méně než 350 K a více než 1600 K a u sirotek bez otce pro každého z nich méně než 140 K a více než 320 K, u všech těchto sirotek dohromady pak více než 1600 K.

Zvýšení pro všechny sirotky dohromady nesmí přesahovati zvýšení, jež náleží nebo by náleželo matce.

Do tohoto zvýšení započtou se dary a přídavky z milosti k odpočivným a zaopatřovacím požitkům povolené.

Zákon ze dne 15. května 1919, čís. 260 Sb. z. a n., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, č. 488 Sb. z. a n., se zrušují.

§ 2.

Po dobu mimořádných poměrů, způsobených válkou, budou se dále vypláceti drahotní přídavky, pokud se týče nebudou se konati srážky podle nařízení bývalého ministerstva financí ze dne 11. září 1918, č. 334 ř. z., (měsíční), a podle nařízení bývalého ministerstva financí ze dne 19. listopadu 1917, č. 450 ř. z. (čtvrtletní), jakož i podle zvláštních pravidel k těmto nařízením vydaných.

Vedle drahotních přídavků měsíčních povolují se státním zaměstnancům na odpočinku zvláštní příplatky pro manželku a pro nezaopatřené děti podle těchto zásad:

1. Příplatek náleží pro děti jen, pokud by měly po smrti zaměstnancově právo na příspěvek na výchovu nebo na pensi sirotčí.

2. Příplatek činí ročně pro manželku 400 K a pro každé dítě, náleží-li zaměstnanec do kategorie úředníků (učitelů) 288 K, u ostatních kategorií 192 K, a nesmí pro manželku a všechny děti dohromady přesahovati drahotní přídavek zaměstnancův.

3. Požadavek tohoto příplatku, jakož i zánik požadavku toho musí oprávněný ohlásiti.

Částky, jež by zaměstnanec na těchto příplatcích přijal bez oprávnění, srazí se s jeho odpočivného.

§ 3.

Ustanovení § 1 a 2 platí obdobně i pro poživatele odpočivných a zaopatřovacích platů, jež plynou z pensijních neb provisijských ústavů drah státních a sestátněných, leč s výhradou, že nejmenší zvýšení odpočivných a zaopatřovacích požitků činí o 20% více než uvedeno v § 1, a odpočivné a zaopatřovací požitky i se zvýšením nesmí činit u zaměstnance více než 22.400 K, u vdovy více než 7600 K, u oboustranných sirotek dohromady více než 7600 K a u každého sirotka bez otce více než 920 a u všech těchto sirotek dohromady více než 7600 K.

V případech, kde požitky pozůstalých se řídí podle odpočivného požitku mužova, vyměří se zvýšení zaopatřovacích požitků pozůstalých na podkladě původních (nezvýšených) odpočivných požitků mužových.

Podle těchto pravidel jako řádné odpočivné a zaopatřovací požitky, zvyšují se i běžné dary z milosti, zastupující řádné odpočivné a zaopatřovací požitky, s omezením, že nejmenší zvýšení činí o třetinu méně, než nejmenší zvýšení podle odstavce prvního.

Ministerstvo železnic může tyto výhody rozšířiti i na příjemce darů z milosti, plynoucích z mimořádného podpůrného fondu nemocenské pokladny.

§ 4.

U zaměstnancův a jejich pozůstalých, kteří vedle odpočivných (zaopatřovacích) požitků berou úrazovou rentu, započte se do zvýšení úrazová renta, pokud by odpočivné (zaopatřovací) požitky spolu s rentou a se zvýšením činily více než $1\frac{1}{2}$ násobek maximálních sazeb v § 1, odst. 1. uvedených, leč s výhradou, že se jim musí dostati vedle renty

zvýšení aspoň ve výši přídavků, jež jim dosud náležely podle zákona ze dne 15. května 1919, čís. 260 Sb. z. a nař., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, čís. 484 Sb. z. a nař.

§ 5.

Po dobu nynějších mimořádných poměrů převezme i za zaměstnance státních drah placení příspěvků do pensijních (provisijních) fondů stát.

Zaměstnanci však, kteří podle pensijních (provisijních) stanov státních drah a dodatečných pravidel k nim vydaných mají nárok na 1½ násobné započítání služebních let, platí po tu dobu pensijní (provisijní) příspěvek ve výši 3.5% pensijní základny.

§ 6.

Vláda se zmocňuje, aby přídavky v § 2 uvedené ve vhodné době podle drahotných poměrů snížila, po případě zrušila, jakož i aby zrušila ustanovení o převzetí placení pensijních příspěvků, daní a kolíkového poplatků z kvitancí.

§ 7.

Vláda se zmocňuje, aby podle tohoto zákona upravila ve vhodné době pensijní požitky (dary z milosti) bývalých státních zaměstnanců (zaměstnanců státních drah) systému uherského na Slovensku a jich pozůstalých.

§ 8.

Výhody tohoto zákona náleží jen osobám, jichž odpočivné a zaopatřovací požitky byly převzaty státem československým. Až do konečné úpravy této otázky mohou býti tyto výhody poskytnuty též těm, o jichž převzetí nebylo dosud rozhodnuto, pokud jim stát československý odpočivné a zaopatřovací požitky vyplácí.

§ 9.

Státním zaměstnancům, kteří dnem 31. srpna 1919 odešli do výslužby, a pozůstalým po těchto zaměstnancích, jakož i pozůstalým po zaměstnancích v srpnu 1919 za činné služby zemřelých, budou odpočivné a zaopatřovací požitky vyměřeny podle služebních požitků stanovených zákonem ze dne 7. října 1919, čís. 541 Sb. z. a n., a podle předpisů zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1920, i mají nárok na všechny výhody těchto pensistů.

§ 10.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

§ 11.

Provedením zákona pověřují se všichni ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Winter v. r.

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomných ministrů pro zř. sobování lidu a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Dr. Franke v. r.

Hampel v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra zemědělství.